

SLOVENSKI NAROD.

znaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnana plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Slovenci in Taaffejeva vlada.

I.

—o.— Sedem let Taaffejeve vlade utegne biti dovolj let, da se spoznajo stvari, kakeršne so v resnici! Država je velik organizem, ker v njem so veliki organizmi, dežele in narodi, členi in delujoče moči, in trebaje večkrat časa za pol generacije, da se tisto predrugači, čemur je premembe želeli v javnem, upravnem življenji države, — to je res. Osebito je to res za državo avstrijsko-ogersko, katera izmed vseh držav ima najraznovrstnejše lice, mnoge jezike in narodnosti, mnogoter zgodovinski razvoj mnogoterih svojih členov. Ko je grof Taaffe pred sedmimi leti prejel in v roke prijel veslo avstrijske državne polovice, tudi ni nihče mislil, da bodo skale čez noč obrodile in da bodo ledine čez noč pokrile se s cvetjem! Nihče ni mogel zibati se v sladkem spanji, da je program grofa Taaffeja slavnostni ali koncertni program, ki se na jednom

večeru izvrši, ali pa, da bodo po grofu Taaffeji avstrijski narodi prišli v deželo, katero je obljubil 1879. leta prestolni govor. Tudi mi smo tedaj imeli puščavo, katero so ustvarile prejšnje vlade s centralističnim in nemško-liberalnim naslovom, da hiral so v materialnem oziru vsi avstrijski narodi, v duševnem oziru pa sami Slovani! Da bi avstrijska državna polovica prekoračila to puščavo, da bi približala se obljubljeni deželi, treba bi tudi nemalo štiridesetih let, namreč toliko let popravljanja in izvrševanja v duhu Taaffejevega programa in zato ni bilo razumnega optimista, ki bi v svoji blodnji pričakoval in trdil bil, da bode pod Taaffejevo vlado vse staro tako hitro pomrlo in poruvalo se, kakor bi treba bilo, da se prične drugo, novo, za vso Avstrijo pravilno, za Slovane v njej zlasti tudi pravično državno življenje.

Če sedaj, ko štejemo sedem let Taaffejeve dobe, kot „prijatelji“ z drugimi njegovimi „prijatelji“ vred mrmramo, tega gotovo ne delamo zato, kakor bi Bog zna kako neučakljivi bili in kakor bi bili prevarjeni v nadejah, katerih bi gojiti ne bili smeli! Slovenske nadeje bile so, ko je nastopila sedanja vlada, jako pohlevne in po proračunu slovenske politike bilancija ni hotela bolj aktivna biti, nego li se je videlo, da je mogoče po krajšji ali daljšji dobi. Preznano nam je bilo vsem, da v razvoji stvari vlada priroden konservatizem, da je z istino to računati osebito pri preporodu ožje države, to je pri preporodu uradništva, kjer se drug drugemu le počasi umika, kjer je treba smrti, starosti in nezgode, da ginejo stare in v novem času nerabne moči, pa da množi se število popolnših, razmere zboljšujejo. Pred sedmimi leti ni nihče obečal si, da bomo Slovenci danes enakopravnost, katero je kot osnovo in vodilo svoje politike razglasil grof Taaffe, uživali v najboljši enakopravnostnej uredbi, v narodnej samoupravi, — v „Zje dinjenej Sloveniji“, ker vsakdo je znal, da v tako malih letih ne morejo dozoreti moči za upravo takega ustroja. Do vrha dovršenega nismo hoteli, nismo mogli pričakovati od sedanje vlade v narodno političnih vprašanjih in tako si slovenski narod tudi na gospodarskem polji ni obečal svetlih nebes?

Kaj pa smo mogli pričakovati, kaj smo v re-

snici pričakovali, da se bode godilo, odkar je grof Taaffe na čelu notranje naše politike? Mogli smo pričakovati, da bode izvrševal se program grofa Taaffeja, to je, da bode izvrševala se enakopravnost narodov, če prav se ne bo hitro izvršila, da bode z državno pomočjo, za vse dežele jednako-merno zboljševalo se narodno gospodarstvo. Člen XIX. je „magna charta“ za avstrijske narode in ta člen bode odslej uplival na avstrijske razmere narodom posameznim in državnej občnosti v prid! Tako smo mislili, ko smo začeli grofa Taaffeja program in prav ta program je kriv, da smo tako mislili. Čemu pa bi bil program, ako ne zato, da se po njem vlada, do sledno vlada? In zato smo prepolni zaupanja gledali vsi, osebito Čehi in Slovenci, v bodočnost pod zvezdo grofa Taaffeja. Dovolj nam je bilo, da misli spolnovati se člen XIX., in za prekucijami, ki bi odrinile cela kardela ukoreninjenih starih ovir, nismo težili. Že to, če bi vlada ozirala se na slovensko prebivalstvo takrat, kadar premine organ, ki je bil ovira v narodnem, jedino pravilnem občevanji, če bi staro odpadlo nadomestila z novim, ki ne bi tuje bilo v narodu, že to bilo bi nekaj, kar bi vero dajalo v grofa Taaffeja. Pričakovali smo, da se bode vsaj vsaka taka prilika porabila v duhu pripoznane narodnosti ter enakopravnosti, pa da bodo tako z novimi, boljšimi vladnimi organi prihajale tudi nove, bolj razmere. Osebito smo tudi mogli nadejati se, da bode se narodnost slovenska po členu XIX. „varovala in gojila“ tam, kjer jo je najbolj „varovati in gojiti“ mogoče ter potreba, to je po šolah, ki morajo vzdigovati se na narodnej podlagi, česar je paziti in skrbeti vladi, po državnih osnovnih postavah v to obvezanej. In samo po sebi je jasno, da poslovanje uradnikov ne sme protiviti se nameram vrhovne vlade, pa zato je bilo opravičeno upanje, da bode grof Taaffe v c. kr. uradovih slovenskih pokrajin utrdil veljavo narodnega jezika.

To so tedaj stvari, ki so se pričakovati morale od sedanje vlade in pretirane zato neso, ker so najmanjša in neposredna posledstva Taaffejevega programa, ki je v resnih časih z resnim glasom razglašen bil! Ali to so tudi stvari, ki bi se v sedmih letih bile šestkrat lahko storile in zgodile,

LISTEK.

Brata steklarja.

Češki spisala G. Preissova, preložil Franjo T.

(Dalje.)

Zdaj pridejo na dvor kola. Mlad sluga vodi konje, gospodarjev oča in dve deklici pa hodijo zraven voza. Na ti deklici se zlasti ozira pri oknu stoječi Joško. Jedna mu je znana, kajti poluglasno pravi bratu:

„Matej, glej Micika!“ Matej se naglo dvigne, stopi h oknu in mej tem, ko pozdravlja Joško s pogumnim smehom, maha on s klobukom in kaže bele zobe.

„Hej, Micika, Bog te sprimi! Kako se imaš?“

Obe deklici se obrneta h oknu in mlajša, plavalaska, osupnjeno zakliče: „Oj, vidva sta, steklarja? Bodita pozdravljena!“

Rada bi bila ostala pri oknu, a to ne gre zdaj, treba je zložiti žito. Ali naj bi ona dva pomagala!

„Kaj naju tako gledata!“ rečeta obe deklici ob jednom; „pojdiva pomagat!“

Bratoma je bilo to ravno prav. Naglo zletita na prosto in pridno pomagata zlagati snopje na parno. Čez nekaj časa se pripelje drug voz z žitom in delo je šlo urno od rok.

Matej se je razveselil. Micika mu padeja snope in on jej ve vedno kaj praviti. Pripoveduje jej, kako sta bila to leto o sv. Janezu v Pragi, kako sta zadela tam na Slovakinjo, ki je bila celo njej podobna in kako sta potlej dolgo hodila za njo, meneč, da je ona.

„Celo svoje življenje nesem bila v Pragi,“ trdi Micika odkritosrečno, „in kako bi bilo mogoče, da bi letala vidva za menoj?“

Dekle pogleda zdaj na mlajega Zoralko, ki je družemu dekliču snope podajal: ta pa ni vedel Miciki kaj lepega povedati. Le smejal se je in zarudel, če sta se njiju pogleda srečala, a poznavalec človeškega srca bi precej opazil, kako se dečko trudi, da ne bi nihče videl ali slutil, kako ljubi Miciko.

Joško pozna Miciko že štiri leta, od časa, ko je začel z bratom hoditi po svetu. V tej krčmi sta prenočevala. Le dvakrat na leto vidi deklico, ali to je dosti, da bi se spominjal vselej na njo, kadar koli zaidejo njegove misli na to najlepšo pot.

O pustu bi jej bil malone rekel, da jo ljubi. Micika je kupovala tedaj pobarvano stekleničko od njega, a ko je vprašala, koliko stoji, ni hotel Joško cene povedati, da bi jo vzela brez plačila.

Micika pa je ni hotela vzeti. „Tega pa že ne,“ branila se je z običajno rekočino, „zakaj bi naj jo ravno jaz zastonj dobila?“ Zdaj jej je hotel Joško povedati, da jo ljubi, a zbal se je. Spomnil se je, da ima Micika po roditeljih sto zlatov vloženih, in ga morebiti zato ne bo hotela.

V tem je prišel Matej k njima na dvor. Ko je videl, česa se tiče, izbral je še mnogo lepšo stekleničko in jo smehljuje posilil Miciki v dar, da bi imela od vsacega kaj v spomin.

Micika je nazadnje oba darova prejela in Joško je drugega dne z veliko radostjo opazil, da je podarila lepšo bratovo steklenico drugej deklici, njegovo pa obdržala.

Bratu je to zamolčal. Čudno — ljubil ga je tako iskreno — saj je imel na svetu samo njega — a tega, koliko misli na Miciko, ni mu nikoli povedal! Če je začel kedaj Matej govoriti in je ni mogel prehvaliti, bilo je Jošku, kakor bi ga brat z vsako besedo zbodel, ali ne, da bi se mu razodel!

(Dalje prih.)

ki pa se storile in zgodile — neso! Po sedmih letih Taaffejeve vlade smo tedaj Slovenci prišli do spoznanja, ki je lahko za narodno našo politiko odločilno!

Družba sv. Cirila in Metoda — kaj je to?

V poduk slovenskemu ljudstvu.
(Konec.)

7. Kdo vodi družbo sv. Cirila in Metoda?

Zastopniki vsed podružnic zbirajo se vsako leto enkrat k velikemu občnemu zboru cele družbe. Takrat volijo glavni odbor t. j. 12 gospodov; ti naj vladajo in vodijo vso družbo. Zato se jim pravi: „vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda“; temu se pošiljajo tudi vsa pisma, družbo naravnost zadevajoča. Na čelu jim je prvomestnik. Vsaj polovica teh gospodov mora stanovati v Ljubljani. Poglavitno mesto vsega slovenskega naroda — Ljubljana je tedaj sedež družbe sv. Cirila in Metoda. Pri občnem zboru volijo zastopniki tudi pet nadzornikov, ki skrbé zato, da se denar po nepotrebnem ne zapravlja ter večkrat pregledujejo družbino blagajnico, in pet razsodnikov, ki naj razsojajo, kadar bi se vneli kakšni prepiri v družbi.

Občni zbor je imeniten dogodek za vso družbo. Shaja se lahko vsako leto drugod, da se tako po večjih krajih ljudje unemajo za družbo. Na takem zboru daje družbino vodstvo račun o svojem delovanju, naznanja, kam so se obrnili družbini denarji, kje in kako se je podpirala slovenska mladina. Tedaj pa izrekajo tudi zastopniki posameznih podružnic svoje želje ter z živo besedo odkrivajo nevarnosti, ki prete v njihovem kraju našim slovenskim svetinjam.

Prvi veliki občni zbor sešel se je 5. julija 1886 o godu sv. apostolov Cirila in Metoda v Ljubljani. Zastopniki raznih podružnic so bili najprej pri slovenski sv. maši v kapeli sv. Cirila in Metoda; daroval jo je mej obilno asistenco prečast. g. Toma Zupan. Potem so imeli v čitalnici zbor, pri katerem so se vršili navdušeni govori. Pri volitvah so bili izvoljeni: za prvomestnika ali poglavarja vse družbe preč. duhovni gospod prof. Toma Zupan, vodja v Alojzijevešči in škofov konzistorijalni svetovalec, za odbornike p. n. gg.: Gregor Einspieler, mestni kapelan v Celovci; dr. vitez Bleiweis pl. Trsteniški, primarij in deželni poslanec itd.; Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“, mestni odbornik; Matej Močnik, mestni učitelj v p.; Ivan Murnik, cesarski svetnik, deželni poslanec itd. Luka Svetec, c. kr. notar, deželni poslanec itd.; dr. Ivan Tavčar, advokat; dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec itd.; Josip Žičkar, mestni vikar v Celji; Anton Žlogar, mestni kapelan in katehet; in Andrej Žumer, c. kr. okrajni šolski nadzornik. Za nadzornike so bili izbrani gg.: dr. J. Kulavie, stolni kanonik; Anton Knez, veletržec; dr. Papež, advokat; Franc Ravnikar, veleposestnik; Janez Zagorjan, mestni kapelan; za razsodnike pa p. n. gg.: dr. Čebašek, prêlat; dr. Alfonz Mošé, advokat; dr. Munda, advokat; Ludovik Ravnikar, c. kr. deželne sodnije svetovalec; dr. Jarnej Zupanec, predsednik notarske zbornice.

Ta čestita imena vam glasno pričajo, da je družba sv. Cirila in Metoda v najboljših rokah, da jo vodijo možje, katerim srce toplo bije za dušni in telesni blagor slovenskega ljudstva.

8. Ali imajo tudi po drugod jednake družbe?

Nemci in Lahji segajo tudi drugim narodom v pravico. Zlasti Nemci so te misli, da so sami oni zato na svetu, da bi gospodarili, vsi drugi pa da smo zato rojeni, da se jim klanjamo. Kakor nas Slovence, prav tako pritiskajo od vseh strani naše brate Čehe. Na vse kriplje jim ponujajo svoj nemški jezik. Toda Čehi pravijo: „Ne udajmo se!“ Možati so, jekleni so. Trdo se postavljajo Nemcem po robu, češ, mi nečemo vašega jezika; mi hočemo pri tem ostati, kar so nas učile naše matere; mi nečemo, da bi naši otroci Nemci postali. Proti pogubnemu delovanju nemškega „šulferajna“ so si ustanovili posebno družbo, kateri pravijo „šolska Matica“. Ona je prva mati češkim otrokom. Za nje je oskrbela že brez števila otroških vrtov in šol. Na dveh krajih jim je založila celo latinske šole. V prvih štirih letih svojega delovanja potrosila je za češke šole 316.000 gld. Od kod pa dobiva „šolska Matica“ toliko denarja? V naročje jej ga usipa češko ljudstvo, ki neskončno ljubi svoj materin je-

zik. Češki delavec si rajši pritruje od vsakdanjega kruha, kakor da bi tujcem izdajal svojo deco. Češki grajščaki in bogatini darujejo Matici po tisočakah. Kjer koli so Čehi v kaki tovaršiji, gotovo ustane kdo izmed njih in pobira darove za „šolsko Matico“. Ti družbi v prid napravljajo vsako leto krasne veselice — dohodke od njih dobiva Matica. Društva, posojilnice, zavarovalnice ji odstopajo po več stotin vsakoletnega dobička. — Slovenci! posnemajmo Čehe; kakor oni „šolsko Matico“, podpirajmo mi družbo sv. Cirila in Metoda!

V škodo hodijo Hrvatom v Istri Lahji. Naši bratje Hrvatje pa ne drže rok križem. Osnovali so si „bratovščino hrvaških ljudij“, katera lepo skrbi za to, da se hrvatska mladina ne odtuji svojemu narodu ter ne zagazi v Lahone.

Da, celo mej Nemci so se našli poštenjaki, ki so izprevideli, da je najbolje, držati se zlate resnice: „Vsakemu svoje!“ Spoznali so, kako škodljiv je „šulferajn“ katoliški veri. Zoper njega so tedaj postavili na noge „katoliško šolsko družbo“, kateri je namen, pospeševati časno in večno srečo mladine, zato pa hoče ustanovljati katoliške šole in razširjati krščanske resnice v šoli in v družini. Ta družba ima malodane jednaka pravila, kakor naša družba sv. Cirila in Metoda. Na čelu „katoliški šolski družbi“ stojita kardinal Dunajski in škof Šent-Pöltenski.

Glejte, koliko store ljudje po svetu za svojo mladino, da se jim ne izpridi in ne zaide na napačno pota. O letošnjem sv. letu nas opominja sam sv. oče Leon XIII., naj podpiramo dobre šole in naj za nje darujemo zaukazano miloščino. Čujte glas dobrega pastirja! Mesto, da bi drugim pošiljali mile darove, podpirajte ž njimi rajši dobro domačo stvar, podpirajte ž njimi družbo sv. Cirila in Metoda! Saj se ona bojuje za našo vero, za naš jezik! Ona nadaljuje delo sv. apostolov naših. Ona skrbi, da ne umolkne naš jezik slovenski, ker je tudi njega poklicala Previdnost božja v hvalo svojo. „Vsi jeziki hvalite Gospoda!“ Deca naša naj slavi Trojedinega v slovenskem jeziku! „Iz ust otrok in dojenčev si si napravil hvalo, da odpraviš sovražnika.“ Na delo torej v ime božje in v ime slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda!

Bog in Slovenci!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. septembra

Hrvatski deželni zbor snide se v sredi prihodnjega meseca. Vlada mu bode predložila več zakonov, ki se tičejo daljše reorganizacije deželne uprave. Oddelek za bogočastje in nauk pripravlja nov ljudskošolski zakon.

Ogerski ministerski predsednik še ta teden ne bode odgovoril na interpelacijo o bolgarskem vprašanju in o naših odnosih z Nemčijo in Rusijo. Poprej morajo biti končana konstitucijska dela državnega zbora. Sicer bode pa vlada tudi čakala z odgovorom, da se položaj pojasni.

Letošnja letina v **Bosni in Hercegovini** je slaba. Vlada se boji, da bode to imelo slab upliv na davke, zlasti dohodki iz desetine se bodo pomajšali. — Šolstvo v okupovanih provincijah napreduje, letos se je zopet otvorilo petnajst novih ljudskih šol. Število šolo obiskujočih otrok se je pomnožilo za 800.

Vnanje države.

Bolgarska vlada upa, da bodo volitve v veliko sebranje zanjo ugodno izpale. Izmed 600 poslancev bode jih kakih 500 podpiralo vladno politiko. — Ruski konzul je odklonil odgovor bolgarske vlade na rusko noto, katera je zahtevala, da se odloži preiskava proti zarotnikom. Radoslavov in Karavelov sta na to šla v ruski konzulat, da sta poizvedela, kaj je temu uzrok.

Rusi neso zadovoljni z razvojem stvari v Bolgariji. „Journal de St. Pétersbourg“ piše, da ni upati, da bi se dežela kmalu pomirila, ker se Bolgari preveč ozirajo na preteklost, premalo pa mislijo na bodočnost. Najpametnejše bi bilo, da bi se nič ne ozirali na preteklost, da bi se tako izognili obdolževanju, mrženju in razporov. Vsak dan se zgodi kaka časa neprimerna manifestacija, ki kaže, da bolgarski politiki mislijo le na borbe in razpore, ne pa na mir in sporazumljenje. Sebranje je sklenilo zakon, ki dovoljuje vojnemu ministru sestaviti vojno sodišče, kakor se mu zdi, brez ozira na službene stopinje. Lahko si mislimo, kake strašne prizore more prouzročiti ta zakon, če se pomisli, kako nasprotje vlada mej strankami in kake strasti se navadno gojé ob revolucijah. Da so se volitve za veliko sebranje tako hitro razpisale, to tudi ni dobro znamenje. Sklenil se je pa še nov volilen zakon, da je

volitev veljavna, naj pride še tako malo volilcev. Lahko bode sedaj vladajoči mogočnejši narod prestrašili, da ne pojde volit ter bode voljen vladen kandidat.

Napad na **rumunskega** ministerskega predsednika je le povečal njegovo populariteto. Narod je trdno prepričan, da je ta atentat delo opozicije. Ministerski predsednik Bratiano se je vedno prizadeval, pa bi Rumuniji pridobil večjo samostojnost, zlasti nezavisnost od Rusije. Opozicija se pa še dobro spominja, da je Rumune osvobodila Rusija in želi tesnejše zveze z njo. Ni dolgo tega, ko je objavil rumunski knez Roznovano odprto pismo v „Independance Roumaine“, v katerem trdi, da se balkanske države le tedaj morejo ohraniti, ako se tesno združijo z veliko rusko pravoslavno cerkvijo. Mi ne verjamemo, da bi bili ta napad prouzročili opozicionarci, a nasprotniki Rusije ga bodo vendar porabili v svoj prid. Posledica tega pa bode, da se bode Rumunija še bolj oddaljila od Rusije in približala Avstriji.

Turška vlada je zaukazala vsem vojaškim in civilnim oblastvom, da naj pazijo, da se vojaki dostojno obnašajo proti civilnemu prebivalstvu. Vsake surovosti naj se strogo kaznujejo. Z vsemi sredstvi naj skušajo preprečiti razpore mej makedonskimi narodnostmi in veroizpovedanji.

Ustaje na **Španjskem** udeležilo se je več naroda, kakor priznavajo oficijalna poročila. Zaprlji so že 249 republikancev, nekatere že obsodili na smrt, in je bode hitro usmrtili. Ustajo je prouzročil Ruiz Zorilla.

Govori se, da pojde **angleški** veleposlanik v Carigradu sir Thornton v kratkem v pokoj. Za naslednike imenujejo se sir White, sir Mal t in sir Drummond Wolff. Angleška si jako prizadeva, da bi Turčijo dobila na svojo stran. Z vsemi sredstvi si skuša pridobiti njeno zaupanje. Nedavno je nek Anglež v Kajiri izdal knjigo z naslovom „Turčija v preteklosti, sedanjosti in bodočnosti.“ Ta knjiga hudo napada turškega sultana in turške državnike. Jedva je angleška vlada zvedela za to knjigo, takoj je zaukazala svojemu konzulu, da naj vse stori, da se ta knjiga ne razširi, ker žali sultana, angleškega zaveznika. Konzul je šel k založniku in kupil vse iztise.

Dopisi.

Iz Vipave 20. septembra. (Vipavske socialne razmere. — Vinska letina.) Dokaj časa je minulo, da ni bilo čitati dopisa iz naše doline v Vašem cenjenem listu, dočim so v preteklem letu ob tej dobi dopisi iz vipavske doline, kar švigali po predalih slovenskih časopisov. To je znamenje, da so se duhovi pomirili, strasti polegile. Tu v vipavskem trgu, kjer je vprašanje: „kdo bode župan?“ leto in dan vse duševne sile prebivalstva zavzemalo, tu je sedaj tiho, mirno vsakdanje življenje in upati je, da se stranki, ki sta se tako strastno pobijali, s časom zopet sprijaznita, sporazumita in da se povrne prejšnje složno socialno življenje, po katerem tukajšnje občinstvo kaj hrepeni, izvzemši nekatere intrigante, kojim sedanja mirna doba nikakor ne ugaja.

Prvi plod te mirne dobe je ravno ustanovljena podružnica sv. Cirila in Metoda. Vipavci! to je polje, na katerem uporabljajte vse svoje duševne sile, to naj nastane tekmovanje, tu naj se začne častna borba, da bode Vipavska podružnica jedna mej prvimi na Slovenskem.

Tudi v sosednem Šentvidu je sedaj vse mirno, tudi tam je neki ponehala borba, borba, katerej izvirek in predmet je bil dokaj različen od onega v Vipavskem trgu. Vender ta mir je le navidezen, podoben je tišini, ki se pojavlja v naravi pred silnim viharjem, pred hudo ujmo. Ako le malo povprašam mej občinstvom, poizvedel bodeš, da je ljudstvo, le radi tega sedaj tako mirno, ker dan na dan upa, da bode rešeno one csobe, katera je za njenega bivanja tam toliko zla prouzročila, osebo, katera je s svojim brezozirnim, nečuvanim postopanjem tako užalila tamošnje dobro, pohlevno prebivalstvo, da jo sedaj črti z dna srca cela občina, od najmlajšega do najstarejšega. Dotičnim oblastvom, kojim so razmere do dobrega znane, bodi to migljaj, da skoro rešijo ljudstvo neznosnega stanja!

Ker se inače uresničijo besede sv. pisma, katero pravi: „Kdor veter seje, žel bode vihar!“ In to bi bilo strašno!

Sedaj pa k veselejšemu predmetu in to je naša vinska letina. V večih slovenskih časopisih čitali smo poročila o vipavski vinski letini. Ti dopisi pa so deloma površni, pomanjkljivi, deloma celo neresnični, tako, da tuji bralec, ki se zato zanima, iz teh poročil nikakor ne more poizvedeti pravo za pravo, kaka bode vinska letina v Vipavi.

Evo Vam v kratkem istinito poročilo:

V gorenji Vipavi, recimo v vipavski do-
lini, kar jo spada pod kronovino Kranjsko, bode le-
tošnji vinski pridelek glede kvalitete izvrsten.
Grozdje je tu tako fino dozorelo, kakor že veliko
let ne in bode vsled tega vinska kapljica kaj do-
bra. Posebno se bode odlikoval po izborni kvaliteti
in tudi precejšnji kvantiteti najzgodnejši del doline,
to so vasi: Šentvid, Poddraga, Lozice i. dr. nižje
doli pa vasi: Slap, Lože, Vrhpolje i. dr.

V spomladi bali smo se, da bode zopet stru-
pena rosa (peronospora) razsajala in nam tako, ka-
kor lansko leto pridelek uničila, ali hvala Bogu!
za letos nam je prizanešeno, trte so čvrste in zdrave
in tudi grozdna plesnoba (vidium tucheri) se le prav
sporadično nahaja.

Tem žalostneje je pa v Dolenji Vipavi, kjer
so trte vsled strupene rose (peronospora) popolnem
gole, kakor v pozni jeseni in obupani kmetovalec
rosnim očesom ogleduje ovelo grozdje, katero nika-
kor dobrega pridelka ne obeta. Le okoli Dornberga
in Šmarja se vidi še zelene vinograde in bode tam
vino še dokaj dobro.

Gorenjci! nekaj zahajali ste kaj radi v vi-
pavsko dolino. Letos, ko bode čez toliko let zopet
trta zlahkno kapljico obrodila, vabimo Vas, da pri-
dete v velikem številu. Postregli Vam bomo z
izvrstno kvaliteto. Vipavci Vas kaj željno pričaku-
jemo, saj že stara vipavska prislovica pravi: „Go-
renje prinese v dolino cvenk“.

In vsem bode ustrezno, Vam z dobro kap-
ljico in nam pa s cvenkom, kojega mi ubogi Vipavci
tako zelo potrebujemo.

Trgatev pričela se bode splošno prihodnji po-
nedeljek t. j. 27. t. m., v nekaterih občinah pa že
celo sredi tekočega tedna. Torej Gorenjci! „barigle“
na voz in hajd! v Vipavo po sladko vince!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 21. septembra.

(Dalje.)

O poročilu policijskega odseka, o katerem je
poročal odbornik Žagar, poprime besedo župan
Grasselli, rekoč, da je on navzlic vladni odločbi
popolnem mnenja magistratovega. Kazenska moč ni-
kakor ne spada v naravno področje magistrata,
ampak v izročeno. Državno sodišče je v enakih
slučajih pri glavnih mestih odločilo, da ima deželna
vlada odločevati o prizivih.

Dr. Tavčar graja postopanje magistrata, da
je za tako malenkost potratil toliko časa jedino le
v ta namen, da bi krčil mestnemu zboru pravice,
ali nema mestni magistrat družega opravila, nego
polemizovati z drugimi uradi. Izrečno pa govornik
izraža svojo nezadovoljnost, da magistrat ne dela
po sklepah mestnega zbora. Mestni zbor je že dne
27. oktobra 1882. l. sklenil, da ima mestni magi-
strat uradovati izključno slovenski, le nemške uloge
imajo se reševati nemški in le nemškim strankam
ima se dopisovati nemški, a z uradi in oblastvi v
slovenskih deželah, na Hrvaškem in v Dalmaciji
ima se občeovati izključno le slovenski. Če se bode
magistrat s tem izgovarjal, da čaka, dokler začne
cesarski uradi dopisovati slovenski, da bode tudi on
potem slovenski dopisaval, no potem bode s slo-
venskim dopisovanjem lahko čakal do sodnjega dne.
Privatnim strankam je svobodno, v katerem jeziku
pišejo, a magistrat se ima ravnati po sklepah mest-
nega zbora. Govornik predlaga konečno, da se ma-
gistratu izreče graja zaradi takega pisarenja in za-
radi polemike z deželno vlado, proti prvemu svet-
niku, ki je podpisaval in proti provizoričnemu po-
licijskemu komisarju pa naj se zaradi nemškega
uradovanja prične disciplinarna preiskava.

Dr. Dolenec se ne ujema s prvim predlo-
gom, ker tudi on meni, da o takih prizivih mestni
zbor ne more biti druga instanca.

Odbornik Gogola vpraša, zakaj ni magistrat
storil v tej zadevi daljnih korakov.

Župan odvrne, da ako mestni zbor to želi,
tako tudi sklene.

Dr. Mosche je mnenja, da niti deželna vlada,
niti mestni zbor ni kompetenten v tej stvari, am-
pak le državno sodišče. Ako se mestni zbor danes
izreče nekompetentnim, potem pride stvar pred dr-
žavno sodišče.

Odbornik Hribar je proti temu, kajti pro-
uzročilo bi veliko stroškov in mnogo dela in le čas
bi se tratil.

Dr. Mosche odvrne, da to ne bode prouzro-
čilo nikakih stroškov, kajti za razsodbo državnega
sodišča ima skrbeti vlada.

Odbornik Gogola se čudi, da se ta zadeva,
ki je vendar pravne značaja, ni izročila pravnemu
odseku v pretres in nasvetuje, naj se to zdaj
zgodí, meritorično se pa stvar vsejedno lahko da-
nes reši.

Dr. Mosche se strinja s tem predlogom in
svoj predlog umakne.

Poročevalec Žagar misli, da je vsa stvar
premalenkostna, in meni, naj se za zdaj opusti tudi
dr. Tavčarja predlog.

Pri glasovanju se predlog mestnega odbornika
Gogole ne vsprejme, pač pa nasvet policijskega od-
seka. Na izrečno željo g. župana sejo pretrga. Ko
se seja zopet povzame, predlaga odbornik Gogola,
naj se zadeva, zakaj se mestni magistrat ni držal
sklepa mestnega zbora z dne 27. oktobra 1882 iz-
roči personalnemu in pravnemu odseku, da o tem
v prihodnji seji poroča.

Ko dr. Tavčar svoj predlog umakne, vsprejme
se predlog odbornika Gogole. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Dr. Karol Štrekelj) potrjen je za-
sobnim docentom slovanske filologije na vseučilišči
Dunajskem.

— (Na izobraževališči) [pripravnici] za
učitelje oglasilo se je letos za vsprejemni izpit in-
sicer za prvi razred 20, za drugi 3 in za tretji 1.
Prvi razred obiskuje letos 21, drugi 25, tretji 20,
četrti pa 8 pripravnikov. — Na izobraževališči za
učiteljice oglasilo se je letos 5 pripravnice. Od teh
bila je jedna odvrnena, 4 pa so vsprejemni izpit za
drugi razred napravile. Drugi razred šteje letos 34,
četrti 25 pripravnice. Prvega in tretjega razreda
letos ni. — Na izobraževališči za obrtnijske učite-
ljice (na obrtnijski šoli) obiskuje 9 pripravnice obrtni-
pouk, na izobraževališči za otroške vrte 13 priprav-
nic (vrtnaric). — Skupno število za učiteljsvo pri-
pravljajoče se mladime znaša torej 155, namreč 74
moških za učitelje, 59 ženskih za učiteljice, 9 za
obrt v ženskih delokrogih in 13 za otroški vrt.

— (C. kr. okrajno glavarstvo v Celji)
razposlalo je dne 16. t. m. št. 24.664 vsem župa-
nom razglas, ki slove:

Vsem županstvom!

C. kr. namestnija je na 4. t. m. št. 18.384
izdala sledeči

Razglas

zadeven za povelj romanja na sveto „Jodočno goro“
in na Michelstetten pri Kranju.

C. kr. poglavarstvo Kranja je vsled poročila
dne 31. avgusta 1886 št. 8076 z ozirom na nevar-
nost žuganje kolere romanje na sveto „Jodočno
goro“ in na „Michelstetten“ pri Kranju (v politič-
nem okraju enacega imena na Kranskem) za na-
prej prepovedalo.

Omenjeni razglas imajo občinski uradi kar naj-
pred na znanje dati.

Ako vse drugo v nemar pustimo, moramo vendar
obžalovati, da okrajno glavarstvo ni moglo nikjer
poizvedeti, kako se „Jodociberg“ in Michelstetten
slovenski zove. „Jodočne gore“ vendar živ krst
ne pozna. Da se je pa v omenjenem razglasu „das
Verboth der Wahlfahrten“ prelevilo v „zapoved
romanja“, zaradi tega naj se okrajno glavarstvo
Celjsko pri namestnji v Gradci opraviči, kajti slednji
ni nikdar na um palo, romanja zapovedovati, naj
so že „Wahlfahrten“ ali pa „Wahlfahrten“, ka-
kor so pogodili v Celji.

— (Prvi živinozdravniški kongres)
vršil se bode 4., 5. in 6. oktobra na Dunaji, kjer se
bo mej drugimi važnimi stvarmi tudi razpravljalo
o izboljšani položaja živinozdravnikov v Avstriji in
o napravi postave zoper mazaštvo. Dosedaj se je
že oglasilo okoli 300 živinozdravnikov iz raznih
krajev Cislitavije in vsi profesorji živinozdravniškega
zavoda na Dunaji. — Živinozdravniki na Kranjskem
imeli so že pred nekoliko dnevi predposvetovanje v
Ljubljani, pri katerem se je jednoglasno sklenilo
posebno na to delati, da se uvede postava zoper
„kurpušarje“, da se bode lahko sodnijsko proti
njim postopalo, ker na Kranjskem je še toliko ta-
kih mazačev in sleparjev, da morda ne kmalu v ka-
teri deželi. — S Kranjskega pojdejo na Dunaj: c.
kr. deželni živinozdravnik J. Wagner in živinozdrav-
niki Deu, Gašpari, Wirgler in vojaški živinozdravnik
Schenk.

— (Okrajni zastop Celjski.) V skupini
kmetskih občin so voljeni: Miha Vošnjak, de-
želni in državni poslanec; dr. L. Gregorec, ka-

nonik in drž. poslanec; Konrad Vasič, dvorni svet-
nik in graščak; vitez Berks, graščak; Nobert Za-
nier, trgovec; Karol Žuza, župan v Žalci; Ivan
Hausenbichler, posestnik v Žalci; J. Lipuš,
župan v Ivenci; Miha Bizjak, posestnik v Pečovji;
M. Bračič, župan v Pletrovčah. Volitev načelnštva
in odbora bode v sredo dne 29. t. m.

— (Okrajni zastop vranski) broji po
veliki večini same zanesljive narodnjake. Izmej ve-
leposestnikov so izvoljeni gg.: dekan Bohinec, grof
Wurmbrand, Gustav pl. Wittenbach, L. pl. Witten-
bach, Karol pl. Haupt, Eduard Schauer, Ivan Opat,
Ivan Zupan. Iz trgov gg.: župnik Anton Balon, Jo-
sip Musi, Luka Gradišnik, Florijan Prisan, Fr. Pun-
cer, Fran Cizej, Martin Marolt, Fran Prisan. Iz
kmetskih občin gg.: Gašper Šorn, Karol Florjan,
Luka Horvat, Fran Lukala, T. Sevcnikar, Valentin
Južna, Miha Pišek in Josip Lukman.

— (V Loškem potoku) dne 18. in 19.
t. m. nihče ni za kolero zbolel. Troje oseb je ozdra-
velo in je sedaj samo še 5 za kolero bolnih.

— (Uradno izvestje o kolero:) Od po-
lunoči 21. do polunoči 22. t. m. v Trstu 4 osebe
za kolero zbolele, v okolici 0. Umrli 2 osobi. Do-
slej 623 oseb zbolelo, 189 ozdravelo, 397 pomrlo. Z
dežele naznanjata se samo dva slučaja v Puharski
Veprinci.

— (Podružnica „Ajdoška z oko-
lico“ družbe sv. Cirila in Metoda) priredi
v nedeljo dne 26. septembra t. l. ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zve-
čer v svojo korist v prostorih društva „Edinost“
veselico. Vspored: 1. Nagovor. 2. Dr. G.
Ipavec — „Mrak“, čveterospev. 3. F. S. Vilhar —
„Mornar“, poje g. cand. iur. F. Stroj, spremlja na
glasoviru gospica Dragica Haas. 4. Ch. B. Lysberg
— „Balada“, igrata na glasoviru čveteroročno go-
spici Dragica Haas in Evgenija Godina. 5. A. Haj-
drih — „Slabo sveča je brlela“, čveterospev. 6. F.
S. Vilhar — „Lunica“, mešani zbor. — 7. Igra:
„Oče so rekli, da le“. B. Ples. Pri plesu svira
kvintet Goriškega gledališkega orkestra. Ustopnina:
K besedi: udje 30 kr., neudje 40 kr., sedež 20 kr.;
k plesu: 1 gld. Glede na blagi namen veselice, se
radodarnosti ne stavijo meje. — Ob 4. uri popolu-
dne istega dne bode v Höhn-ovej gostilni prvi
občni zbor podružnice „Ajdoške z okolico“.

— Želeti je, da bi bila udeležba mnogobrojna.

Odbor.

— (Narodna Čitalnica v Škofji Loki)
priredi v nedeljo dne 26. septembra 1886 v svojih
prostorih veselico. Vspored: 1. Franc Abt: Gozdna
svečanost; poje moški zbor s tenor-solo. 2. J. Blum-
lacher: Wellen und Wogen; za dvoje citre. 3. Fran
Gerbič: Slovanski brod; poje moški zbor. 4. Fran
Liszt; za glasovir, čveteroročno. 5. J. Kocijančič:
Danes tukaj, jutri tam; poje zbor. 6. Fran pl. Suppé:
Dichter und Bauer; za glasovir, čveteroročno. 7.
Jedno uro doktor. Burka v jednom dejanji. 8. Ples.
Začetek točno ob 7. uri zvečer. Ustopnina udom
20 kr., neudom 40 kr., družinam 1 gld. Ker je čisti
dohodek namenjen v napravo harmonija tukajšnje
ljudske deške šole, se dobrotljivosti meje ne stavijo.

— (Savinjski „Sokol“) napravi v ne-
deljo 26. septembra t. l. popoldne izlet na Gomil-
sko. Sokoli se zbero popoldne ob 1 $\frac{1}{2}$ uri pri Čul-
kovi gostilni in odrinejo odtod z zastavo na Gomil-
sko. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Razpisana) je služba 2. učitelja na
4 razrednici v Šent Vidu pri Zatičini. Plača 500 gld.
Prošnje do 10. oktobra t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. septembra. „Wiener-Zeitung“
objavlja naredbo cesarjevo, da se stroji in vozovi
tujih železnic ne morejo rubiti.

London 23. septembra. V dolenji zbor-
nici izjavil Churchill, da si je vlada popolnem
v svesti, da so bolgarske zadeve resne in da
utegnejo postati kritične. Postopanje vlade za
oktoberske krize opravičuje zbornico, da sme
vladi zaupati tudi glede sedanjih težav. Glavni
smoter vlade bode ta, da se vzdrži evropski
koncert, ž njim pa evropski mir.

Madrid 23. septembra. General Pavia
prepovedal je časnikom, da ne smejo pisati o
pravdi puntarjev, niti presojudi discipline vojske.

Varšava 22. septembra. Generalni gu-
vernér Gurko dal je vsem topničarskim briga-
dam povelje, naj po 4 kanone, kakor za vojno,
priredi in imajo pripravljene za odhod k južni

vojski. Splošno se govori, da se bode sestavil poseben voj za okupacijo Bolgarske.

Madrid 22. septembra. Do včeraj so 30 civilistov in 191 vojakov zaprli. Ustaškim podčastnikom se je zagotavljalo, da jih bode Zorila častnike imenoval.

Levov 22. septembra. Danes po noči v mestu Kalusz 300 hiš pogorelo. Cerkev in uradna poslopja se rešila. Mej pogorelci velika beda, ker ni živeža.

Reka 22. septembra. V poslednjih 24 urah za kolero jedna osoba zbolela, umrl nihče.

Budimpešta 22. septembra. Kolera se hudo širi. Včeraj 57 oseb zbolelo, 15 umrlo.

Razne vesti.

* (V Brnu) upisalo se je v češke ljudske šole 1700 otrok. Nemški listi se sicer s tem tolažijo, da je na nemških ljudskih šolah upisanih 9000 otrok, a s tem še nikakor ne uničijo istine, da češki živeli v Brnu močno napreduje.

* (Puškinovih del) lastništvo imeli so doslej njegovi dediči. Ker slednjih lastninska pravica v štirih mesecih ugasne, prireja se 10 raznih izdaj vseh Puškinovih del, kar je najlepši dokaz o izvrstnosti Puškinovih del in o priljubljenosti genialnega pesnika mej narodom.

* (V Nižnem Novgorodu) bil je nedavno končan veliki somenj, na katerem se določuje cena kožuhovalni. Kakor se piše iz Peterburga, se bode kožuhovalna zelo podražila, kajti cene so za 50% višje nego lani.

* (Zanimiva pravda) pričela se je v Freiburgu v Švici. Slon Jumbo v tamošnji Kleebergovi menazeriji ima navado, da s svojim rilcem preiskuje žepe obiskovalcev, je li kaj kruha, ovčja, ali kaj jednacega v njih. Pri taki priliki pa je v žepu ne-

kega gospoda zagrabil listnico in jo hitro potisnil v gobec. Listnico in drobiž so brez težave dobili na zaj, a dveh bankovcev po 50 frankov ni več, ker jih je slon požrl. Nastalo je vprašanje, kdo bode škodo trpel, ali lastnik listnice, ker je ni imel bolje zavarovane, ali pa lastnik menazerije. Pravniki mi slijo, da tu pač velja pravilo „Casus nocet domino“, slučaj zadene gospodarja.

Poziv p. n. gospodom pevcem!

Dne 24. t. m. prevzame vodstvo čitalniškega pevskega zbora naš rojak, bivši profesor konservatorija v Lvovu, gospod Fran Grbic. Slavnoznani slovenski skladatelj in izvrstni pevec bode v prihodnje okoli sebe zbiral slovenske pevce glavnega mesta, kateri bodo gotovo radostno pripomogli k napredku slovenskega zbornega petja.

Pozivljamo torej vse slovenske pevce, da se zbero v petek dne 24. t. m. ob 8. uri zvečer v čitalniški dvorani, kjer se jim bode predstavil gospod Fran Grbic ter pričel pevske zborna vaje.

Pevski odbor.

Umrli so v Ljubljani:

22. septembra: Josipina Jordan, krojačeva hči, 1 1/2 leta, Stari trg št. 11, za katarom v črevesu.

23. septembra: Katarina Pirker, zasebnica, 86 let, Dunajska cesta št. 21, za starostjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mo. krina v mm.
22. sept.	7. zjutraj	728.44 mm.	13.8° C	sl. svz.	d. jas.	7.20 mm.
	2. pop.	728.70 mm.	22.0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	728.81 mm.	17.4° C	sl. jug	dež.	dežja.

Srednja temperatura 17.7°, za 3.9° nad normalom

Dunajska borza

dné 23. septembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	84	gld. 05	kr.
Srebrna renta	84	85	
Zlata renta	117	20	
5% marčna renta	100	90	
Akcije narodne banke	861	—	
Kreditne akcije	276	90	
London	125	40	
Srebro	—	—	
Napol.	9	94 1/2	
C. kr. cekini	5	95	
Nemške marke	61	40	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	5
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	50
Ogrska zlata renta 4%	100	05	
Ogrska papirna renta 5%	93	90	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	
Dunava rrg. srečke 5%	100 gld	118	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	6	
Kreditne srečke	100 g	176	60
Rudolfove srečke	10	15	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	80
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	196	25	

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigo tržnicah knjižica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3 3/4 pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jeziki ji za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravliti, podaja izslani gospod pisatelj na jako umeven način v gori omenjeni knjižici. Le-ta bode vsakemu, ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebno velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebrali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(355—14)

Pri

J. GIONTINI v LJUBLJANI.

Dokler imam kaj teh knjig v zalogi, jih prodajam po sledečih zdatno znižanih cenah:

Bret Harte: Kalifornske povesti	30 kr.
J. Jurčič: „Ovet in sad“	40 „
— „Mej dvema stoloma“	30 „
— „Tugomer“	30 „
Oliver Goldsmith: „Župnik Wakefieldski“	40 „
J. Krstnik: „Na Žerinjah“	30 „
Dr. J. Tavčar: „Zimski večeri“	30 „

Ako se naprej pošlje znesek, se knjige pošljejo poštne prosto. (695—1)

Potrži od globoke žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je Vsemogočnemu dopalo, našo presrečno ljubljeno mater, oziroma taščo in staro mater, gospo

KATARINO PIRKER, ROJENO PRELESSNIG,

po kratkej mučnej bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, k sebi poklicati danes zjutraj ob 2. uri v 86. letu svoje dobe.

Pozemski ostanki drage pokojnice bodo se v petek dne 24. t. m. ob 5 1/2. uri popoldne vzdignili v hiši žalosti na Dunajski cesti št. 21 in se položili na pokopališči pri sv. Krištofu k večnemu počitku.

V Ljubljani, dné 23. septembra 1886.

Fran Pirker, hišni posestnik in spediter v Ljubljani,
Leopold Pirker, trgovec na Dunaji,
Henrik Pirker, gimnazijski profesor in okrajni šolski svetnik v Kranju, sinovi.
Angela Pirker, omožena Malaverch, hči.
Friderik Malaverch, železniški računovodja, zet.
Sofija rojena **Valenta,** **Marija** (vdova) rojena **Domladisch,** **Amalija** rojena **pl. Renzenberg,** **Marija** rojena **Pučnik,** sinahe.
Rajmund, Fran, Viljem in **Leopold Pirker,** vnuki.
Pavlina, Amalija, Leopoldina, Marija in **Ana Pirker,** vnukinje. (694)
Mesto posebnega naznanila.

Tujci:

22. septembra.

Pri **Donu:** Suhač z Dunaja. — Körös iz Grada. — Schetinz iz Celovec. — Popper z Dunaja. — Gaser iz Kočevja. — Fidler, Cortelasis, Penso, Usiglio iz Trsta. — Eigl z Dunaja. — Bleyer iz Zagreba. — Soller z Dunaja — Schwarz iz Pulja.

Pri **Valatu:** Mentz iz Grada. — Ahcin iz Črnega lega. — Hofbauer z Dunaja. — Reiner iz Karlovca. — Časare iz Trsta. — Holler z Dunaja — Fästraets iz Gorice. — Dr. Braun iz Reke.

Pri **cesarji avstrijskem:** Watto iz Budimpešte. — Gale iz Kamnika.

FRAN CHRISTOPH-ov

(589—6)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati** tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnat barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — **Uzori lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah**

V Ljubljani se dobiva pri **IV. Luckmann-u.** izumitelj in jedini izdelovatelj priskega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre.** Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Broj 261.

(670—3)

Razglas.

V Slovenje-graškem okraji se razpisuje služba **okrajnega zdravnika** z letno plačo 600 gld.

Prošnja, pisma in dokazi, posebno dokaz doktorstva zdravilstva in kirurgije, časne službe v kaki zdravilnici in popolnega znanja slovenskega ali drugega slovanskega jezika, se naj pošljejo do dné **10. oktobra 1886** okrajnemu odboru Slovenje-graškemu.

Svoj sedež ima zdravnik v Slovenjem gradci. Službena pravila dolžnosti se izvedó pri okrajnemu odboru Slovenje-graškemu.

Okrajni odbor v Slovenjem gradci,

dné 10. septembra 1886.

Načelnik: **Janez Barth.**

Razpošiljalnica

BERNHARDA TICHOU v BRNU, Zelny trh šte. 18

razpošilja po poštne povzetji:

(620—5)

Žensko sukno, iz čiste volne, v vseh modnih barvah, 10 metrov za popolno obleko, 100 cm. široko. **Gld. 8.—**

Zimski niger-loden, najnovejši in najtrajnejše za ženske obleke, 100 cm. široko. **10 metr. gld. 5.50.**

Indijski foule, pol volna, v vseh mogočih barvah, za celo obleko, 100 cm. široko. **10 metr. gld. 4.50.**

Volnen rips, 60 cm. širok, **10 metr. gld. 3.40.**
Kašmir, pol volna, 100 cm. široko. **10 metr. gld. 4.—**

Črni terno, 100 cm. širok, ki je prej veljal 60 kr., prodajam, dokler ga je kaj v zalogi, **10 metr. gld. 4.50.**

Barhant za obleko, lepi uzorci, ki se sme prati, v ostankih od 10 do 11 metrov, 60 cm. širok, za obleko. **Gld. 3.50.**

Valerie-flanela, pol volna, najnovejši modni uzorci, najboljši za zimsko obleko, 60 cm. širok. **10 metr. gld. 4.—**

Domače platno, 1 kos 1/4 širok **gld. 4.—**, 1 kos 1/2 širok **gld. 5.—**.
King-tkanina, boljše, kakor prejnato platno, 1 kos 30 vatlov, celo. **Gld. 5.80.**

OXFORD, sme se prati, najboljše baže, 1 kos 29 vatl., cel. **Gld. 4.50.**
Kanafas, 1 kos feigl **gld. 4.80.**, 2 post. odeji in 1 prt. 1 „ rudeč „ **5.20.**

1 rips-garnitura, obstoječa iz 2 posteljnih odeji in 1 nam. prta. **Gld. 4.50.**
1 jute-garnitura, 2 post. odeji in 1 prt. **Gld. 3.50.**

Brnsko volneno blago za obleke,

palmerston, harlein, mandarine, za zimske sukuje in ogrtače, kakor tudi tifel, loden, peruvienne, dosking, v odrskih za celo obleko in suknje, za polovico cene. **gld. 2.30.**

Velika zaloga tkanih naglavnih robcev, v vseh barvah, 1 kom. 1/4 velik, **gld. 1.70.**
Zenski tailles ali tkani ženski jopiči, 1 kom. največje vrste **gld. 2.30.**

Partija volnenih ogrinjal

za dame, 1/4 dolgi, v vseh gladkih barvah, kakor tudi pisani, poprej gld. 4.50, sedaj za ničevno ceno **gld. 2.—**. Prodajalcem na drobno dá se 5% rabata.

Uzori in ceniki zastoj in franko.